

Egyházközségi Levél

2016. évi 6. szám

Karácsony

Augusztus császár rendeletet adott ki, hogy az egész földkerekséget írják össze. József Máriával együtt Názaretből Betlehembe, Dávid király városába ment. Ott tartózkodásuk alatt elérkezett a szülés ideje. Mária megszülte Fiát, bepólyálta és jászolba fektette, mert nem jutott nekik hely a szálláson.

Kedves Testvérek!

Milyen sokat kellett várakozniuk abban az időben az embereknek, hogy az első Karácsony elérkezzen. Amikor megérkezett, az egyszerű pásztorok értették meg az angyalok szavát és keresték fel a kis Jézust, a világ Megváltóját.

Milyen hosszú – a lehető leghosszabb – volt a mi adventünk is. Készültünk Karácsonyra. Hétköznaponként jöttünk a hajnali misékre, szombat esténként gyertyát gyújtottunk az adventi koszorún, 17-én egy adventi-karácsonyi műsor volt, a ministránsok versennyel készültek, hittanosaink pedig egy pásztorjáték bemutatásával akarták széppé tenni Jézus születésének ünnepét. Biztos, hogy mindenki készült még egyénileg is.

Négy hetes készület után érkeztünk Karácsonyhoz. Ennyi készület után milyen jó hallani az éjféli mise kezdőénekét: Örvendezzünk az Úrban mindnyájan, mert megszületett Üdvözítőnk: ma szállott közénk a mennyből az igazi békesség.

Szent Ágoston így elmélkedik az ünnepről:
Ébredj fel ember, mert Isten érted lett emberré. *Ébredj, aki alszol, támadj fel a halálból, és Krisztus rád ragyog!* (Ef 5,14) Ismétlem, Isten érted lett ember.

Örökre halott lennél, ha Ő bele nem születik az időbe. Sohasem szabadultál volna meg a bűnös testtől, ha Ő fel nem ölti a bűnös test hasonlóságát. Örökre hatalmában tartana a nyomorúság, ha Ő nem lett volna irgalmas. Nem éledhettél volna újra, ha Ő meg nem segítene. Elvesznél, ha Ő el nem jött volna.

Örvendezve ünnepeljük meg tehát üdvösségünk és megváltásunk eljövetelét. Ezt az ünnepnapot ünnepeljük meg, amelyen a nagy és örök naptól nagy és örök nap jött el erre a mi annyira gyorsan múltó napunkra.

Ő megigazulásunkká, megszentelődésünkkel és megváltásunkká lett.

A kis Jézus kegyelmét kívánom a Testvéreknek.

Károly atya

Adventi készüllet

A plébániánkon működő Szellőrózsa cserkészőrs mézeskalács-sütéssel fűszerezte a várakozás napjait. A saját készítésű édességekből jutott az őrstagok családtagjainak is.

Szellőrózsa őrs

Egyházi hozzájárulás

Püspökarunk megállapítása szerint minden katolikus hívő nettó bevételének 1 %-át fizeti a területileg illetékes plébániára egyházi hozzájárulásként. (pl. ha havi 46 ezer Ft. a bevétel /fizetésem, nyugdíjam, ösztöndíjam, stb./ akkor abból havi 460 Ft. az „egyházi adóm”, más néven „egyházi hozzájárulásom”.) Ezzel hozzájárulok plébániai közösségem működtetéséhez: a rezsiköltségekhez, az alkalmazottak fizetéséhez és egyéb hétköznapi kiadásokhoz. Ez egy ajánlás, lehet ennél többet is adni, de kevesebbet nem illik.

Hogyan érdemes fizetni?

Lehet a plébánia irodájában havonta, vagy évente egy összegben; de lehet átutalással is a bankszámlára:

Budapest-Rákosfalva, Szent István király Plébánia

11100104-19819019- 36000001

Nekem az a módszer vált be, hogy állandó megbízást adtam a számlavezető bankomnak, így minden hónapban a fizetésem beérkezése napján a bank átutalja a plébánia bankszámlájára családunk egyházi hozzájárulását. A plébánia így rendszeresen, kiszámítható módon kapja meg az őt megillető részt.

Vannak, akik azt mondják, ők bedobják adományukat vasárnap a perselybe, emiatt nem fizetik meg az egyházi hozzájárulást. Ennek az adománynak azonban más a rendeltetése, nem váltja ki a fent említett kötelezettségünket.

Sokan összetévesztik azzal az 1+1%-al az egyházi hozzájárulást, amiről a személyi jövedelemadó bevallásakor nyilatkozhatunk. Az egyházi 1% a Katolikus Egyház hazai központjába érkezik, nem a plébániánkra, a Civil 1%-kal pedig egy általunk kedvelt civil szervezetet támogathatunk – nem plusz befizetéssel, hanem az egyébként is megfizetendő adónkból irányítunk oda összeget.

Plébániánk kiszámítható gazdasági működéséhez tehát fontos, hogy a hívek mindegyike teljesítse kötelezettségét. Ne feledkezzünk hát meg az egyházi hozzájárulás megfizetéséről.

Aliné Csereháti Erika

Bepillantás a Baba-mama Közösség hétköznapijaiba

Plébániánk baba-mama közössége 2010 szeptemberében alakult azzal a céllal, hogy összefogja a gyermeket váró és kisgyermekükkel otthon levő édesanyákat. Keddenként 9 és 11 óra között találkozunk: kicsikkel játszunk, mondókázunk; emellett minden alkalommal készülünk egy édesanyákat érintő témával, amelyről közösen beszélgetünk. Főbb témáink az elmúlt években: a keresztyén gyermeknevelés, szülés, születés, babagondozás, gyermekbetegségek, környezettudatosság, anyaság és más női szerepek; gyermek-szülő-család lelki élete, ünnepek, hagyományok voltak. Többször érkezett hozzánk vendég előadó is, és igyekszünk a rendszeres keddi alkalmak mellett egyéb közösségi programokat is szervezni, mint pl. anyukák és gyermekek közös éneklése, komatál küldése újszülött baba családjának vagy a húsvéti tojáskeresés.

A közösség indulása óta eltelt 6 évben sok édesanya és kisgyermek vett részt a keddi összejöveteleken: vannak köztük, akik már „kinőtték” a baba-mama hittant és óvodába mentek, illetve visszatértek dolgozni; de akad olyan édesanya is, aki évek óta aktív tagja közösségünknek, mert második, harmadik vagy negyedik gyermekével tér vissza közénk. Így egy szép folyamatnak lehetünk tanúi és részesei: családok bővülésének, és olyan gyermekek születésének, akik nemcsak saját családjukat, hanem egyházközségünk „nagy családját” is gazdagítják érkezésükkel.

Mostanában sokat gondolkoztunk arról, miként lehetne szorosabbra fűzni a plébániai édesanyák és családjaik közösségének összetartozását, és ennek szellemében szerveződtek a nyár folyamán többször közös játszótérezések, kirándulások. Október 17-én pedig egy különleges alkalmat tartottunk: Lukács Juditék otthonában gyűltek össze a babák és mamák. A családi hangulatú alkalmat a szokásos Szent Mónika-ima után egy kis elmélkedéssel folytattuk a 8 boldogságról. Ezt követően egy elgondolkodtató rövidfilmet néztünk meg egy egyiptomi női szervezetről, melyben keresztény és muszlim nők a vallási és kulturális különbségek ellenére, egymást segítve, egymástól tanulva igazi közösséggé tudnak formálódni. A film, az azt követő beszélgetés és a jól sikerült „kihelyezett” alkalom nyomán megfogalmazódott bennünk a szándék, hogy a szokásos keddi alkalmak mellett máskor is szervezünk majd ehhez hasonló különleges baba-mama összejöveteleket: legközelebbi tervként közös adventi süteménysütés ötlete fogadalmazódott meg bennünk. Az együtt töltött délelőttöt közösen elfogyasztott ebéddel zártuk, amit ezúton is nagyon köszönünk.

Továbbra is szeretettel várunk minden kismamát és édesanyát és kisgyermeket kedd délelőttöként a plébánia nagy hittantermében!

a baba-mama közösség nevében

Decsi-Bíró Adrienn

Illatos ház

A baba-mama közösség egy mézeskalács sütögetős délelőttöt szervezett az egyik fagyos keddre. Nehezen tudtam elképzelni, milyen lesz ez az alkalom. Aztán belevágtunk – persze, csak miután megkérdeztem 17 hónapos Hannámtól, hogy menjünk-e. Határozottan bólogatott. Összepakoltam minden lényeges dolgot, amit Adrienn kért tőlünk. Szerencsére közel laknak, így kocsival hamar megérkeztünk. Leellenőriztem, hogy biztos jó helyen vagyunk-e, kopogtunk, benyitottunk ...

Meg kellett álljak egy pillanatra. Nagyon kedves kis házba érkeztünk, melyet belengte a finom illat, gyerekzsivaj, beszélgetések, nevetések, boldogságok ...

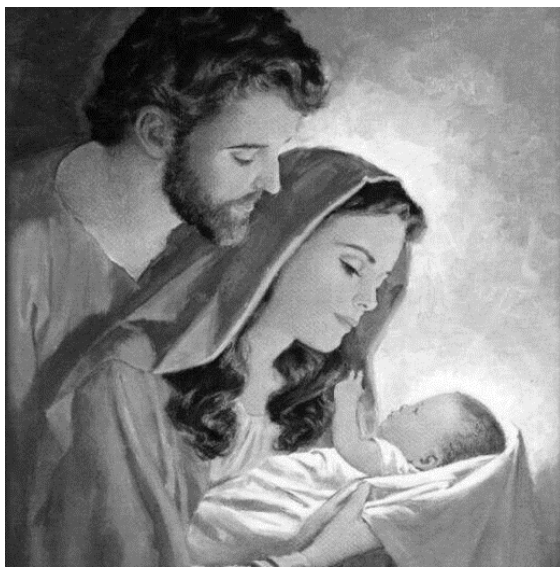
Hanna azonnal elment játszani a többi aprósággal, én pedig belevetettem magam a munkába. Igaz, amolyan könnyű munka ez a sütés, számomra inkább szórakozás. Mindenki hozta a saját maga előre begyúrt tésztáját, valaki mézeset, valaki kekszet és volt sós is (Noémi gondolt a vércukrunkra is). Házigazdánk, Adrienn, sürgött-forgott a konyhában, hol két tepsit vett ki, míg másik kettőt ürített; hol Sárival volt elfoglalva, hol kiszolgált minket, hol mindezt egyszerre. Őt anyuka szaggatott, nyújtott, szaggatott, lisztezett és kóstolt egyszerre a nagy asztalnál. Persze, mindig volt valaki a gyerekekkel, mert hát még is csak gyerekek, néha ők is segíteni akartak nekünk. Leginkább a kóstolásban, legyen szó nyers vagy sült tésztáról. Nagyon hamar eltelt a délelőtt, azon kaptam magam, hogy kislányom már nyugösködik: fáradt, várja az ebédet és menne már aludni. Így szomorúan, de nagy adag keksszel, mézessel és jó emlékekkel búcsút mondtunk, pápáztunk, majd hazamentünk. Az otthoni ebéd mellett szeretettel gondoltam vissza a többiekre, akik épp akkor pizzáztak és tovább múltatták az időt. Nem tudom, mennyi finomság készült el, de az biztos, hogy az egész utca jól lakhatott volna vele – és természetesen boldogan raktunk félre egy nagy adagot a Karitásznak.

Jó volt összejönni, barátságot szőni, mélyíteni, beszélgetni, míg a gyerekek együtt lehettek. Nagyon örülök, hogy elindultunk végül, azt hiszem, hogy Isten így akarta és Hannussal üzent nekem.

Köszönjük Adriennek a remek délelőttöt, gondolom Ő azóta is a mézes darabokat szedegeti a konyha és a nappali összes szegletéből.

Pálfi Viktória

Családkongresszus 2016

Idén november 10 és 12 között került megrendezésre a 23. családkongresszus a máriabesnyői Mater Salvatoris Lelkigyakorlatos Házban. Az ország minden részéből érkeztek egyházmegyei családreferensek, plébánosok. A házigazda **Stella Leontin** atya köszöntött minket, résztvevőket. A Magnificatból választott mottót az idei évre a kongresszust szervező Magyar Katolikus Családegylet: „Magasztalja lelkem az Urat”. Ahogy **Bíró László**, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia családreferens püspöke fogalmazott: „A jelmondat hálaadásra, öröme hív. Ne sírjunk, amikor a házasságról, családról beszélünk, ne krízisről beszéljünk, hanem a szeretet öröméről”. A konferencia központi témája az *Amoris laetitia* kezdetű apostoli buzdítás volt. Az előadások célja, hogy érthető, szerethető közelségbe hozza a buzdításban megfogalmazottakat, hogy helyesen értelmezve tovább tudjuk azt adni. Számos, jól felkészült előadótól tartalmas, mély előadást hallhattunk, melyeket kiscsoportos beszélgetéseken boncoltunk tovább, pl. az Egyház hogyan tudná segíteni a családpasztorációt, hogyan tudunk hatni a kulturális, szociálpolitikai intézményekre, kell-e és ha igen, akkor milyen kompromisszumokat kötünk hívőként a hétköznapokban, munkahelyeken, társadalmi szervezetekben.

Meghallgattuk a társadalmi folyamatok változását bemutató előadások közül **dr. Spéder Zsolt** statisztikai értékelését és **Farkas Péter** antropológiai és kulturális szempontok szerinti elemzését. **Tomka Ferenc** atya előadásában közelebb hozta Ferenc pápa apostoli buzdítását. Kiemelte, hogy az Egyház nem maradi intézmény, a kor kihívásainak megfelelően kell a gonoszt megelőzve cselekednünk. Visszatérő gondolat volt, hogy a dokumentumot teljességében kell értelmeznünk, nem szabad egyes részeit kiragadnunk, mert téves következtetésre jutunk.

Horváth Árpád jezsuita atya a megkülönböztetés lényegéről beszélt, hogy hogyan kell kezelni a sérült kapcsolatokat, a sebeket kapott embereket. A megkülönböztetés nem buzdítja a bűnös embert további bűnre, nem helyesli a rosszat, de mégis felemeli őt. Szeretni kell a személyt és esélyt kell adni a változásra, az Istennel való kapcsolat helyreállítására. **Madocsi Béla** előadása is a megkülönböztetésről szólt az elvált, különélő, újraraházasodott hívők helyzetének vonatkozásában, akik számára rendszeresen szervezett lelkigyakorlatról is beszámolt.

A közelgő, 2020-ban Magyarországon megtartásra kerülő Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus előkészületeiről **Fábry Kornél** atya beszélt, egyúttal buzdított minket a felkészülésre, részvételre. Csendes szentségimádást követően személyes tapasztalataival formálta a résztvevők Oltáriszentséggel való kapcsolatát. A kongresszushoz, egyelőre csak néhány program és helyszín van meg, de az előkészületben a legfontosabbak rögzítésre kerültek: fonjuk szorosra a kapcsolatot Jézussal, erősítsük meg hitünket az Eucharishtiában, áldozzunk minél gyakrabban, szervezzünk szentségimádásokat. Rendszeresen töltsünk időt Jézussal, így másképp fogunk erről a szent titokról szólni, és ez ki fog hatni környezetünkre és a társadalomra.

Bíró László zárógondolataiban kifejtette milyen fontos feladat, hogy figyeljünk a kísérés különböző formáira, vegyük észre, milyen sok lehetőség van szólni a házaspárokhoz, mint szülőkhöz, pl. a babamama vagy az ovis hittan útján. „Így segíthetünk, hogy ne fáradjanak el az úton. Óriási gazdagságot tudunk megmutatni. Hadd jussanak közel az emberek az eszközökhöz. amelyekkel az Egyház rendelkezik!”

Lukács András & Lukács Judit

Megszólal sok apró csengő.
Érces hangjuk lágyan zengő.
Azt zenélik minden ágon:
Karácsony van a világon

Szent karácsony éjjelén
táncot jár a gyertyafény.
Meghittség, és szeretet
melengeti szívedet.

Mentovics Éva: Szent karácsony éjjelén

***Kérem a Testvéreket, hogy ruha- és egyéb adományait csak a meghirdetett időpontokban hozzák.
Megértésüket köszönjük.***

A plébánia címe:
1144 Budapest Álmos vezér tér 1.
Telefon: 36 – 35 – 976
Számlasszám:
CIB Bank: 11100104-19819019-36000001
Irodai órák:
Hétfő-szerda-péntek: 16⁰⁰ – 17³⁰
Kedd-csütörtök: 9⁰⁰ – 12⁰⁰

Karitás fogadóóra: csütörtökön 10⁰⁰ – 12⁰⁰
Ez alatt az idő alatt nincs ruha és egyéb használati tárgy átvétele.

A templom miserendje:
Hétköznap:
Hétfő és szerda reggel 7 óra
Kedd, csütörtök, péntek és szombat este ½ 7
(elsöpénteken reggel 7 órakor is!)
Advent hétköznapjain reggel 6 óra
Vasár- és ünnepnap:
7³⁰ 8⁴⁵ 10⁰⁰ 18³⁰

Az Egyházközségi levél internet elérhetősége:
<http://rakosfalvuplebania.hu>
Rákosfalvai levelezőlista e-mail címe:
plebania@rakosfalvuplebania.hu
1. számunk lapzártája 2017. február 19.
Egyházközségi levél – a Budapest-Rákosfalva, Szent István király Plébánia
évente 6 alkalommal megjelenő ingyenes kiadványa.
Az újságban megjelent cikkeken javítást csak a szerző
hozzájárulásával végzünk.
Felelős kiadó: Spick Károly plébános
A templom logóját tervezte: Bege Márta